

Jak snadné nechat život jen tak plynout v bahně,
uvězněný čí vinou v mysli, která neustále reaguje,
obrázky z minulosti předhazuje.

Uvědom si, že nás minulost neustále ovlivňuje
a většinou se u vzpomínek na ní nepříjemnost
pociťuje - někdo tomu říká flashback, někdo zkušenosti.

Většinou pak díky nim naše chuť do života ztrácí
na účinnosti, jsou to zkušenosti spojené s pády
a bolestí a ty pak brání tomu překonávat překážky.

Protože většinou to lidi vzdají dřív než k nim
vůbec došli, problémy si našli.
Takové to: Má to vůbec cenu? Mám na to?
Uživí mě to? A to dřív než vůbec začli.

Tak chválně kolik z vás si už stanovilo nějaký cíl
a pak to zabalili při prvním, možná druhém,
když si dobrý, tak při třetím náznaku komplikací,
aby ses nezapotil.

Ale ten problém vytvořila tvoje mysl, ten cvok.
Ve skutečnosti vůbec neexistuje a víš proč?
A teď neodvracej sluch vůči svojí podstatě bytí
akorát rostl dluh.

Zapomeň, že jsi jenom mysl a tělo z hmotností,
ten problém v mysli nemůže existovat, protože
ty jsi bytost neomezených schopností, vědoma si
nekonečných možností.

Aha, tak kde se pak ztratilo to vědomí?
Média, školy, slavní rapeři, miliardoví sportovci
ti ti to nepoví, těm pravda a moudrost nevoní.

Vědomí se otupuje drogama, alkoholem, trávou,
chemickou stravou a všema těma práškama, propagandou, hloupou zábavou, sexua
litou, promiskuitou.

Aby byla zábava, stále euforická nálada, tak jak
chceš někomu, kdo žije v euforii těchto věcí
říkat o vědomí, když ho má za ty roky otupené, řekni mi.

Tohle není žádná ezoterika, pozitivní myšlení,
ani žádná mystika. Bez praxe jsou to jenom kecy,
dokud nevíš jak ovládat svojí mysl, tak svobodný nejsi.

Jak můžeme být doopravdy sami sebou, když nám
nechtěné myšlenky dech berou. To, že jsme
naplnili cíle neznamená, že nám brzdy v mysli
neskáčou na ramena.

Zodpovědnost za své cíle - jedna věc,
ale vzít zodpovědnost za čas je věc druhá.
Co jsme dokázali tam kde jsme teď,
jsme nebýt zbytečných myšlenek mohli být

klidně včera.